

ΕΛΑΤΟΣΠΗΛΙΑ

Από την

Χ. ΓΚΑΡΓΚΟΥΛΑ

ΣΥΝΟΨΗ

Το σπήλαιο βρίσκεται 4,5 χιλιόμετρα Β.Α. του χωριού Σέτα. Σ' αυτό οδήγησε την σπηλαιολογική ομάδα ο Βαγγέλης Μωραΐτης, κτηνοτρόφος της περιοχής. Η είσοδος στο σπήλαιο, που θεωρείται μοναδική, γίνεται από την κουφάλα του κορμού ενός ελάτου, από το οποίο ξεκινούν πέντε διαφορετικοί κορμοί. Η πρώτη αίθουσα είναι μικρή με αρκετό σταλακτιτικό διάκοσμο, αλλά σε κακή κατάσταση από φυσική φθορά. Ακολουθεί μέσα από ένα στενό πέρασμα δεύτερη αίθουσα και έπειτα ένα σύμπλεγμα από τρεις-τέσσερις αίθουσες μικρές, αλλά με πλούσιο σταλακτιτικό διάκοσμο. Το σπήλαιο έχει συνολική ανάπτυξη 90 μέτρα. Η πρώτη εξερεύνηση και χαρτογράφηση του σπηλαίου έγινε τον Ιούλιο του 1990 από τους σπηλαιολόγους: Χ. Γκάργκουλα, Ν. Γκιουζέλη, Π. Δημητρέλο, Σ. Κίρδη, Θ. Σταθακόπουλο, Ν. Σταματιάδη, Λ. Φαληρέα, Ν. Φιλιππούση.

Σε άλλες σπηλαιολογικές αποστολές στα χρόνια που ακολούθησαν (1991-1992), έγινε η ολοκλήρωση της φωτογράφησης και βιντεοσκόπησης του σπηλαίου.

ABSTRACT

The cave is found 4,5 km Northeast of Seta village. Vaggelis Moraitis, a local shepherd was the guide of the speleo team. The cave entry, which is said to be unique, is a cavity at the base of a trunk of a big fir-tree. The first hall is small with plenty of stalactites and stalagmites ruined by natural causes. A second hall is after a narrow passage and then a group of four small halls but with very rich stalactic decoration. The total length of the cave is about 90 m. The first exploration and topography of "Elatospilia" took place on July of 1990 from cavers:

Ch. Gargoula, N. Giouzeli, P. Dimitrellos, S. Kirdi, Th. Stathakopoulos, N. Stamatiadi, L. Falirea, N. Filippousi.

The other expeditions which followed at 1991-1992 finish the speleological activities by photographs and videos.

Το σπήλαιο βρίσκεται 4,5 χιλιόμετρα Β.Α. του χωριού Σέτα στην Εύβοια, στη θέση Ξεροβούνι και σε υψόμετρο 1800 μέτρων. Στην είσοδό του, μας οδήγησε κάποιος κτηνοτρόφος της περιοχής ο οποίος ανέφερε ότι στο παρελθόν χρησίμευε σε βοσκούς ως καταφύγιο, όταν έπιανε ξαφνική μπόρα.

Το σπήλαιο είναι μικρό με συνολική ανάπτυξη 90 μέτρα. Οι λόγοι που το κάνουν ιδιαίτερο είναι βέβαια η (εσωτερική) ομορφιά του, αλλά κυρίως η εντυπωσιακή είσοδος του από την οποία πήρε το ονομά του (Ελατοσπηλιά) και η οποία θεωρείται

* Elatospilia, Seta - Euboea.

** Ch. Gargoula - Caver.

μοναδική τουλάχιστον στην Ελλάδα, όπου δεν έχει αναφερθεί παρόμοια είσοδος σπηλαίου ως τώρα.

Μπαίνοντας κανείς στη κουφάλα του κορμού ενός επιβλητικού ελάτου, βγαίνει στην πρώτη αίθουσα του σπηλαίου, η οποία έχει αρκετό σταλακτιτικό διάκοσμο, αλλά σε κακή κατάσταση λόγω φυσικής φθοράς, και μαυρισμένο σε κάποια σημεία απ' τις φωτιές που άναβαν κάποτε οι βοσκοί που έβρισκαν καταφύγιο. Μετά από ένα στενό σχετικά πέρασμα στο βάθος της πρώτης αίθουσας, ακολουθεί μια δεύτερη αίθουσα και έπειτα ένα σύμπλεγμα από τρεις -τέσσερις αίθουσες μικρές αλλά με πλούσιο σταλακτιτικό διάκοσμο. Το σπήλαιο βρίσκεται στο στάδιο της ωριμότητας και έχει σταγονοροή και το καλοκαίρι.

Στην πρώτη σπηλαιολογική εξερεύνηση που έγινε τον Ιούλιο του 1990 και όπου συμμετείχαν οι : Χ. Γκάργκουλα, Ν. Γκιουζέλης, Π. Δημητρέλος, Σ. Κίρδης, Θ. Σταθακόπουλος, Ν. Σταματιάδης, Α. Φαληρέα και Ν. Φιλιπούσης, έγινε η χαρτογράφηση και μερική φωτογράφιση. Σε άλλες αποστολές που ακολούθησαν τα επόμενα χρόνια ολοκληρώθηκε η φωτογράφιση και βιντεοσκόπηση του σπηλαίου.

Αποφύγαμε να δώσουμε την ακριβή τοποθεσία του σπηλαίου (ακόμη και σε δημοσιεύσεις που έγιναν), κυρίως, για να αποτρέψουμε τις επισκέψεις διαφόρων " σπηλαιοτουριστών " σ' αυτό, οι οποίοι ενδεχομένως θα το κατέστρεφαν.